

VARSOVIANA (ÁS BARRICADAS): POEMA SOBRE EUGENIO GRANELL

de Claudio Rodríguez Fer

El bien máspreciado es la libertad
"A las barricadas", himno popular libertario
con música da marcha "Varsovia"

Porque existe o movemento dos cidadáns do mundo
e porque del formou parte a granel o artista múltiple Granell,
estamos a granel con Granell,
porque Trotsky se ergue cada noite con dezasete galgos rusos no Orzán,
estamos a granel con Granell,
porque Nin emerxe cada alba baixo a sombra das nove ondas de Riazor,
estamos a granel con Granell,
porque Serge solta cada mañá unha pomba que libera o globo de Betanzos,
estamos a granel con Granell,
porque Breton se encontra cada tarde cos amores tolos das dúas Marías Fandiño na
[Praza do Toural,
estamos a granel con Granell,
porque Duchamp xoga cada serán ao xadrez co Pico Sacro en persoa,
estamos a granel con Granell,
porque Amparo Segarra divisa a diario o sol negro no Monte Pedroso en plena floración,
estamos a granel con Granell,

porque a lenda de Lorca inunda as escaleiras da Quintana dos Mortos,
estamos a granel con Granell,
porque a era de Picasso asenta nun atlante nu que suxeita a bóveda celeste,
estamos a granel con Granell,
porque o humor negro de Valle-Inclán require esperpento de lixo póstumo,
estamos a granel con Granell,
porque Péret merenda tres cereixas e unha sardiña no Parque Eugenio Granell
contemplado polo xinete do aire e a xirafa das maruxiñas,
estamos a granel con Granell,
porque o vulcanólogo do subconsciente procura sempre palabras de amparo
no magma da liberdade,
estamos a granel con Granell
no seu volcán permanente de inaugurar cada día a imaxinación,
no seu volcán de auga de todas as cores e de todos os continentes,
no seu volcán de caravanas en viaxe nocturna iluminada polos carbóns da noite,
no seu volcán con balcón para as fillas do sol iluminadas pola lámpada tribal,
no seu volcán de paxaro antigo, de paxaro flor, de paxaro sol,
de paxara lúa, de paxara estrela, de paxara noite,
de paxaro acuático, de paxara de lume, de paxara anfibia,
de paxara mamífera aleitando paxariños e paxariñas de aire,
de paxaro ou de paxara hermafrodita,
de paxaro de ouro, de paxara de prata, de paxaro pi,
de paxaro 3,14.16 vestido de festa,
de paxaro pintado por Philip West
un instante antes de ser pintado por Philip West,
de paxara abisal de pesca submarina,
de paxaro peixe, de paxara medusa
como un volcán de ave,
de ave que funde a auga e o lume co pico,
de ave que empurra o amencer e o crepúsculo,
de ave que prende puntualmente a aurora,
de ave que revela a teoría das orixes,
de ave que abre as portas da noite,
de ave que abre as portas da alba,
de ave con floración nas cuiñas e nos cráteres,
de ave con atlante tenro e mundo ao lombo,
de ave con atlante tenro e café mítico,
de ave con atlante tenro e gaitero mitolóxico,
de ave con atlante tenro e cabalo amoroso,
de ave coas catro galas de Nadja,

a gala de lava azul no seu volcán,
 a gala de lava vermella no seu volcán,
 a gala de lava verde no seu volcán,
 a gala de lava branca no seu volcán,
 no seu volcán de mil novecentos trinta e seis volcáns durante corenta anos,
 no seu volcán dun millón de corpos de lava derramada,
 no seu volcán da liquidación do combatente e da lapidación da filósofa,
 no seu volcán de crónicas dos fiscais dos procesos horrendos,
 no seu volcán do exilio dos estranxeiros na súa patria,
 no seu volcán do trópico e das illas como cofres míticos,
 no seu volcán da selva que devora o progreso e que o supera,
 no seu volcán dos tesouros máxicos do mundo tropical,
 no seu volcán dos xoguetes de todos os nenos da galaxia,
 no seu volcán dos touros ferozes e dos cabalos felices,
 no seu volcán dos seus autorretratos e dos seus si mesmos,
 no seu volcán da viaxe do poeta á illa do dragón,
 no seu volcán do signo ascendente da creación volcán,
 volcán,
 volcán,
 volcán do taboleiro de xadrez envorcado con todas as pezas do revés,
 volcán da danza do poeta e do poema da danzante,
 volcán provisional da concepción do mundo como espertar da selva,
 volcán árbore errante portador de froitos como o home animal e a muller flor,
 volcán serea ancestral xogando con estrelas nos xardíns do mar,
 volcán da arte da conversa e da formación da metáfora,
 volcán da máquina para medir eclipses e do barco perdido no deserto,
 volcán da gran leituga no medio do museo e da disputa por un gran cardo,
 volcán da visita inesperada e encima unha mosca ou peor unha avés,
 volcán do cromatismo dos copos de neve no canto das aves,
 das aves que interpretan o soño xeroglífico do lume,
 das aves que interpretan a linguaxe das nenas amazonas,
 das aves que montan a cabalo para darlle alas á imaxinación,
 das aves que se transforman en bolboretas porque lles encantan aos touros,
 das aves que deixan rastros de vida e poesía nas carballeiras,
 das aves que deixan rastros de vida e poesía nas bibliotecas,
 das aves que deixan rastros de vida e poesía nos pazos das artes,
 das aves que deixan rastros de vida e poesía no corazón da cidade,
 das aves que deixan rastros de vida e poesía na vida e na poesía,
 das aves que cantan a varsoviana facendo de nubes barricadas:
 ás barricadas pola liberdade nas nubes,
 ás barricadas pola chuvia na sede,

ás barricadas pola xustiza a granel,
ás barricadas pola beleza inventada,
ás barricadas polo que xa temos sen saber,
ás barricadas polas kachinas portadoras de vida,
ás barricadas pola liberación das atlantas
que sosteñen o mundo como formiguiñas,
ás barricadas pola vertixe dos rotorrelevos
cos que amamos amarnos en buxaina infinita,
ás barricadas polo triunfo da imaxinación a granel.

▷ Claudio Rodríguez Fer xunto a Eugenio Fernández Granell.